

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

We hebben vandaag een bijzonder evangelie.
Het verhaal van de overspelige vrouw.
Een vrouw wordt op heterdaad
op overspel betrapt.
En de Schriftgeleerden en Farizeeën
komen dan met deze vrouw naar Jezus toe
en stellen aan Jezus een strikvraag.
Ze proberen Jezus er in te laten lopen.
En zo stellen ze Jezus deze vraag:
'Wat moeten we met deze vrouw doen?
Mozes zegt dat ze gestenigd moet worden.
Nou, wat zegt U nou?'

Ik denk dat Jezus aanvoelt
dat Hij menselijkerwijs gesproken
geen kant meer op kan.
Want wat Hij ook zal zeggen,
ze zullen Hem zeker proberen te laten vallen.
Wat moest Hij doen?

Als Jezus zou zeggen:
Inderdaad, volgens de wet van Mozes
zou deze vrouw gestenigd moeten worden.
Dan zouden ze zeker zeggen
'Wat bent U een vreselijk iemand,
wat een wreedheid om een vrouw te laten stenigen.'

Maar als Jezus zou zeggen:
'Laat haar maar gaan.'
Dan zouden ze zeker zeggen:
'Wat bent U een slappeling!
Vindt U alles maar goed?
Maar U kunt de wet van Mozes niet zo maar afschaffen!
Wie denkt U wel dat u bent!'

Kortom, wat moest Jezus doen?

En nu komt er eerst een heel opmerkelijk moment.

Jezus doet eerst even helemaal niets!

Hij neemt een soort time-out.

En Hij schrijft met zijn vinger in de grond.

Ik kan me zo voorstellen dat Hij bidt:

'God, wat moet Ik nu doen? Geef Mij wijsheid!'

En dan ineens weet Jezus wat Hij moet doen.

Allereerst zegt Jezus dan,

en nou zeg ik het weer even mijn eigen woorden:

'Oké, jullie denken rechter te kunnen zijn over deze vrouw.

Maar, een rechter moet zelf wel onkreukbaar zijn

wil hij werkelijk recht kunnen spreken.

Daarom, wie van jullie zonder zonde is,

werpe het eerst een steen op haar.'

En toen ze dit hoorden dropen zij een voor een af,

de oudsten het eerst.

Ik vind dat zo'n ontroerend moment.

'Ze dropen een voor een af.'

Maar ik ben bang dat wij nu in een tijd leven

waarin mensen niet meer een voor een zullen afdruipen.

Integendeel, de mensen van tegenwoordig

voelen zich zo onkreukbaar.

De mensen van tegenwoordig hebben nog nauwelijks

enig zondebesef.

Het merendeel van de mensen

kent zelfs God niet eens meer.

En daarom denkt iedereen tegenwoordig maar

zelf een beetje voor God te kunnen spelen.

En zelf rechter over anderen te kunnen zijn.

En zo heeft bijna iedereen tegenwoordig wel

zijn oordeel al klaar over van alles en nog wat.

Maar de Schriftgeleerden en Farizeeën
in ons evangelie van vandaag
voelen gelukkig nog aan
dat zij niet onkreukbaar zijn, niet zonder zonde zijn.
En dat dus inderdaad alleen God uiteindelijk
werkelijk Rechter kan zijn.
En daarom staat er zo mooi:
'Zij dropen een voor een af.
De oudsten het eerst.'

En dan doet Jezus weer iets geniaals.
Hij richt zich tot deze vrouw en zegt:
'Waar zijn ze?
Heeft niemand u veroordeeld?'
En zij antwoordt dan: 'Niemand, Heer.'

Blijkbaar vindt Jezus het nodig
dat deze vrouw zelf deze woorden hardop uitspreekt:
'Niemand, Heer.'
Misschien moeten wij dat ook maar eens leren.
Om die woorden hardop uit te spreken.
'Niemand, Heer.'
Geen mens, niemand, heeft het recht om mij te oordelen.
Want niemand is onkreukbaar!
'Niemand, Heer!'

Dat is iets wat Henry Nouwen ook heel sterk benadrukt.
Henry Nouwen zegt dat dan als volgt.
'Je bent niet wat andere mensen over je zeggen.
Maar je bent Gods geliefde kind.'
Met andere woorden:
Mensen kunnen van alles over je zeggen.
En we weten hoe vaak dat ook negatief kan zijn.
Misschien worden die negatieve dingen niet direct
in onze aanwezigheid uitgesproken,
maar wel achter onze rug om.
Maar daarom, trek je daar niets van aan.

Niemand is zo onkreukbaar, zo zonder zonde,
dat hij in staat zou kunnen zijn
om een oordeel over jou uit te kunnen spreken.
Zeg daarom maar eens hardop tegen jezelf:
'Niemand, Heer!'

En dan zegt Jezus:
'Ook Ik veroordeel u niet.'
De enige die recht van spreken zou kunnen hebben,
Jezus, de onkreukbare, de mens zonder zonde,
juist die Jezus zegt:
'Ook Ik veroordeel u niet.'

En dan tot slot zegt Jezus:
'Ga heen en zondig van nu af niet meer.'
Henry Nouwen zou zeggen:
'Je bent hoe dan ook Gods geliefde kind'
Zelfs al zou je op heterdaad betrappt worden
op wat dan ook!
God blijft altijd in het oog houden
hoe Hij jou oorspronkelijk had bedoeld.
De verloren zoon blijft altijd in de ogen van zijn vader,
zijn geliefde zoon.
Wat de verloren zoon ook allemaal heeft uitgespookt.
In de ogen van zijn vader blijft hij altijd
de geliefde zoon van de vader.
Alleen de vader wacht wel totdat hij weer terugkomt.

Daarom: Je bent niet wat andere mensen zeggen!
Je bent en blijft Gods geliefde kind!